

Min egen väg

Vad det tar åt mig i natten
på ett sätt känns det bra, men tomt utan skratten
bredvid någonannans väg har jag satt mina spår
men vart tog min egen vägen när jag bredvid dig går?
den ena efter den andra har lett mig hit
mitt öra är bedövat av mitt inre skrik

Frustrerad av den väg jag har valt att gå
vill jag sätta ner min fot vid sidan om och stå
de finns de ord som har fått mig att rasa
både in i kärlek och förväntans brasa
fastnar gör man lätt när orden flödar ut
vem vet vad dom betyder när allt en dag tar slut

Att förtränga sin egen vilja
kan lätt leda till frustation
vem får ut något av det

När den rasar den där bron?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren E.Kaelveby med Poeter.se id #13405 innehar upphovsrätten